

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 17. januar 2011 (21.01)
(OR. en)**

5302/11

**ENV 20
DEVGEN 11
SAN 4
ECOFIN 12
FIN 15
COMPET 12
ONU 3**

INFORMATIVNI DOPIS

Pošiljatelj: generalni sekretariat
Prejemnik: delegacije
Zadeva: Izboljšanje instrumentov okoljske politike
 – sklepi Sveta

V Prilogi I vam pošiljamo besedilo sklepov Sveta, ki jih je na seji 20. decembra 2010 sprejel Svet (okolje). V vednost vam v Prilogi II pošiljamo tudi izjavo za zapisnik Sveta.

IZBOLJŠANJE INSTRUMENTOV OKOLJSKE POLITIKE

– sklepi Sveta –

SVET EVROPSKE UNIJE

POUDARJAJOČ, da je treba okoljevarstvene zahteve vključiti v vse politike in dejavnosti Evropske unije (EU), in posebej POZITIVNO OCENJUJOČ, da so okoljski vidiki bolje upoštevani v strateških pobudah, kot je strategija Evropa 2020, v kateri je predlagano spodbujanje bolj konkurenčnega in zelenega gospodarstva, ki gospodarneje izkorišča vire, da bi do leta 2020 dosegli pametno, trajnostno in vključujočo rast, ter strategija EU za trajnostni razvoj¹ iz leta 2006, katere cilj je opredeliti in oblikovati ukrepe, ki bodo EU omogočili nenehno izboljševanje kakovosti življenja sedanjih in prihodnjih generacij, in sicer z vzpostavitvijo trajnostnih skupnosti, ki znajo učinkovito gospodariti z viri in jih uporabljati ter izkoriščati ekološki in družbeni inovacijski potencial gospodarstva, da bi zagotovili blaginjo, varstvo okolja in socialno kohezijo;

OPOZARJAJOČ na svoje sklepe z dne 28. junija 2007² o vmesnem pregledu 6. okoljskega akcijskega programa³, zlasti zaskrbljenost zaradi stanja okolja in potrebo po nadaljnjem odločnem ukrepanju;

UGOTAVLJAJOČ, da se je kontekst okoljske politike od sprejetja 6. okoljskega akcijskega programa spremenil, in s tem v zvezi Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE dokončno oceno 6. okoljskega akcijskega programa, ki jo pripravlja Komisija na podlagi neodvisne študije, posvetovanja z zainteresiranimi stranmi ter poročila za leto 2010 "Evropsko okolje – stanje in izgledi (SOER 2010)", ki ga je pripravila Evropska okoljska agencija (EEA);

¹ Dok. 10117/06.

² Dok. 10796/07.

³ Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti (UL L 242, 10.9.2002, str. 1).

OPOZARJAJOČ, da se Unija v skladu s členom 3(3) PEU zavzema za visoko raven varstva in izboljšanje kakovosti okolja, upoštevajoč načeli subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 5 PEU;

SEZNANJEN z izidom konference "Petindvajsetletnica direktive o presoji vplivov na okolje⁴: uspehi – neuspehi – obeti" (Leuven, 18.–19. november 2010), na kateri je bilo poudarjeno, da je potrebna večja prožnost, jasnost in racionalizacija ter bolj specifičen pristop, ter UGOTAVLJAJOČ, da bodo sklepi konference upoštevani pri reviziji direktive o presoji vplivov na okolje, ki jo bo opravila Komisija;

SEZNANJEN z izidom konference "Za resnični 7. okoljski akcijski program", ki je bila 25. in 26. novembra 2010, na kateri je bilo poudarjeno, da je treba nadaljevati pripravo prihodnjega okoljskega akcijskega programa, v razpravo o pripravi pa vključiti vse ustrezne zainteresirane strani;

SEZNANJEN z izidom konference "Izmenjava informacij o okolju" (Bruselj, 29. november–1. december 2010), ki je prispeval k pripravi izvedbenega načrta za skupni okoljski informacijski sistem (SEIS);

OPOZARJAJOČ na svoje sklepe z dne 20. decembra 2010 o trajnostnem upravljanju surovin ter trajnostni proizvodnji in porabi: ključni prispevki za Evropo, gospodarno z viri⁵.

Izzivi, ukrepi in medsebojna povezanost v okoljski politiki

1. POZITIVNO OCENJUJE, da je EU v zadnjih desetih letih sprejela precejšnje število ključnih pobud v okviru okoljske politike, hkrati pa UGOTAVLJA, da izvajanje in medsebojna povezanost na splošno nista zadovoljivi, ter POUДАРJA, da je potreben prenovljen in celovit okoljski akcijski program, ki mora med drugim temeljiti na ustreznih vidikih strategije Evropa 2020 in strategije EU za trajnostni razvoj iz leta 2006, poleg tega pa mora biti v njem učinkoviteje kot doslej rešeno vprašanje povezanosti z drugimi ustreznimi politikami;

⁴ Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, 5.7.1985, str. 40), kot je bila spremenjena leta 1997, 2003 in 2009.

⁵ Dok. 17495/10.

2. POUDARJA, da je treba izboljšati instrumente okoljske politike, da bi zagotovili koherentno in učinkovito okoljsko politiko na ravni EU in držav članic, med drugim z boljšim načrtovanjem in izvajanjem ter vključevanjem v druge politike EU;
3. MENI, da je končna ocena 6. okoljskega akcijskega programa priložnost, da se oceni napredek od leta 2002, pa tudi, da se ocenijo glavni izzivi za okoljsko politiko, zato POZIVA Komisijo, naj to oceno predloži čimprej v letu 2011;
4. POZIVA Komisijo, naj na podlagi ocene 6. okoljskega akcijskega programa in v skladu s členom 192(3) PDEU najpozneje v začetku leta 2012 predloži predlog za nov okoljski akcijski program, v katerem bi morali biti med drugim zajeti naslednji izzivi in cilji:
 - oblikovanje ambiciozne vizije za okoljsko politiko EU do leta 2050, v kateri bodo nerešeni okoljski problemi obravnavani v svetovnem kontekstu trajnostnega razvoja in jasno opredeljene prednostne naloge in okoljski cilji ter določeni realistični in uresničljivi cilji in časovni načrti za leto 2020;
 - izboljšanje medsebojne povezanosti in dopolnjevanja ter povečanje sinergij z drugimi ustreznimi strategijami EU, kot so strategija Evropa 2020, zlasti vodilna pobuda "Evropa, gospodarna z viri", strategija EU za trajnostni razvoj, strategija EU za biotsko raznovrstnost ter strategija za okolje in zdravje;
 - upoštevanje vpliva EU na stanje okolja v svetu;
 - izboljšanje medsebojne povezanosti z boljšim in smiselnejšim vključevanjem okolja (vključno z vrednotenjem naravnih virov) v ustrezne politike, kot so kmetijstvo, ribištvo, promet, energetika, industrija, trgovina, razvoj in raziskave;
 - spodbujanje razvoja zelenega gospodarstva in prehoda nanj, med drugim z bolj trajnostnimi vzorci proizvodnje in porabe ter prizadevanjem za to, da med gospodarsko rastjo in degradacijo okolja ne bi bilo prav nobene povezave;
 - poudarek na podnebnih spremembah, biotski raznolikosti, učinkoviti in trajnostni rabi virov, urbanem okolju, preprečevanju in zmanjševanju onesnaženja okolja ter izboljšanju kakovosti življenja in človeškega zdravja;

- povečanje vloge in spodbujanje sodelovanja regionalnih in lokalnih organov ter vseh drugih ustreznih zainteresiranih strani, vključno s civilno družbo in zasebnim sektorjem, če je to smiselno;
- izboljšanje uporabe, izvajanja in uveljavljanja instrumentov okoljske politike;
- ukrepanje naj temelji na dokazih in znanosti, upoštevajoč znanstveni in tehnološki napredek;
- spodbujanje ekoinovacij ter drugih okoljsko neoporočnih rešitev in tehnologij, med drugim z dinamičnimi standardi, da bi bile na trgu hitreje sprejete;

5. POZIVA Komisijo, naj se še naprej zavzema za zdravje prek okoljske politike s čimprejšnjo pripravo drugega akcijskega načrta za okolje in zdravje, da bi:

- se celostno lotila reševanja medsektorskih in novih vprašanj ter v politikah in ukrepih upoštevala znanstvena dognanja;
- podprla spremljanje in nadaljnji obstoj mreže in dejavnosti, razvitih v okviru strategije EU za okolje in zdravje ter prvega akcijskega načrta za okolje in zdravje;
- zagotovila medsebojno povezanost in olajšala izvajanje ukrepov za okolje in zdravje po EU;
- se osredotočila na prednostne naloge, določene tudi v Parmski deklaraciji o okolju in zdravju⁶;
- ocenila, ali je treba razviti posebne ukrepe za nanomateriale, povezane z oceno in obvladovanjem tveganja, obveščanjem in spremljanjem, vključno z nadaljnjim razvojem usklajene podatkovne baze za nanomateriale, in pri tem upoštevala njihov morebitni učinek;
- ocenila, ali je treba razviti posebne ukrepe za hormonske motilce in oceniti skupno tveganja zaradi kombiniranega učinka kemikalij, da bi zagotovili povezanost zdravstvenih vidikov s splošnejšo oceno tveganja zaradi kemikalij;

⁶ Sprejeta je bila na peti ministrski konferenci o okolju in zdravju "Varovanje zdravja otrok v spreminjajočem se okolju" (Parma, 10.–12. marec 2010), <http://www.euro.who.int/en/who-we-are/policy-documents/parma-declaration-on-environment-and-health>.

6. PRIZNAVA, da imajo Komisija, Svet (okolje) in države članice pomembno vlogo pri zagotavljanju, da bo napredek pri uresničevanju okoljske razsežnosti strategije Evropa 2020 ustrezno upoštevan v politiki in nadzornih mehanizmih,

Okoljski podatki

A. Bruto domači proizvod (BDP) in več

7. OPOZARJA na svoje sklepe z dne 21. oktobra 2009⁷ in 10. novembra 2009⁸, v katerih je poudaril, da je treba okrepiti prizadevanja za boljšo povezanost gospodarskih, socialnih in okoljskih statistik, ter pozdravil sporočilo Komisije o "BDP in več"⁹ in tako imenovano Stiglitzovo poročilo o merjenju ekonomske uspešnosti in družbenega napredka, ter POZIVA Komisijo, države članice in vse druge ustrezne zainteresirane strani, naj si dejavno in usklajeno prizadevajo za nadaljnji napredek na tem področju;
8. POUDARJA pomen vzpostavitve sistema evropskih okoljsko-gospodarskih računov kot pripomočka za določanje, ocenjevanje in izboljševanje povezav med okoljem in gospodarstvom na vseh ravneh (v EU, regionalno, lokalno ter v javnem in zasebnem sektorju), zato POZITIVNO OCENJUJE delo, ki trenutno poteka v treh institucijah za hitro sprejetje uredbe o evropskih okoljsko-gospodarskih računih¹⁰;
9. JE SEZNANJEN, da se razvijata pilotna različica indeksa obremenitve okolja, s katerim naj bi ocenili uspešnost okoljevarstvenega prizadevanja EU, in pilotna različica indikatorja trajnostnega razvoja, ki naj bi zagotovil podatke o uresničevanju ciljev EU v zvezi s trajnostnim razvojem v državah članicah, med drugim tudi na regionalni in lokalni ravni, če je to smiselno, in POUDARJA, da bi morale države članice in Komisija že od začetka tesno sodelovati pri tem procesu;

⁷ Dok. 14891/09.

⁸ Dok. 15824/09.

⁹ Dok. 12739/09 – COM(2009) 433 konč.

¹⁰ Dok. 8898/10 – COM(2010) 132 konč.

B. Skupni okoljski informacijski sistem (SEIS)

10. POUDARJA, da je treba racionalizirati pravne zahteve glede okoljskega poročanja ter uskladiti zahteve glede spremljanja stanja okolja na ravni EU;
11. POZIVA Komisijo, naj leta 2011 pripravi izvedbeni načrt za racionalizacijo izvajanja skupnega okoljskega informacijskega sistema (SEIS)¹¹, upošteva načela zaupnosti;

C. Presoja vpliva in strateške ocene

12. POZIVA Komisijo, naj preuči možnosti za večjo učinkovitost direktiv o presoji vplivov na okolje¹² in strateški okoljski presoji¹³ ter njuno boljše dopolnjevanje z drugimi instrumenti EU, espoojsko¹⁴ in aarhusko¹⁵ konvencijo;
13. PRIZNAVA, da si Komisija prizadeva zajeti izvedbene ukrepe v ocenah učinkov nove zakonodaje, POUDARJA, da je okoljska dimenzija ocen učinka pomembna za boljše vključevanje okoljevarstvenih vidikov v vse druge ustrezne politike, med drugim v postopku odločanja o trajnostnem razvoju, ter POZIVA Komisijo in države članice, naj nadaljuje delo na tem področju.

¹¹ Dok. 6222/08 – sporočilo Komisije: Za skupni okoljski informacijski sistem (SEIS) {SEC(2008) 111} {SEC(2008) 112}.

¹² Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, 5.7.1985, str. 40), kot je bila spremenjena leta 1997, 2003 in 2009.

¹³ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

¹⁴ Konvencija o presoji čezmejnih vplivov na okolje (Espoo, 1991), <http://www.unece.org/env/eia/eia.htm>.

¹⁵ Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhus, 1998), <http://www.unece.org/env/pp/>.

Tržni instrumenti, vključno s subvencijami

14. PRIZNAVA, da je treba v cene vračunati zunanje stroške, pri čemer je treba upoštevati stroške neukrepanja in vrednost ekosistemskih storitev, če je smiselno, se v ta namen lahko uporabijo tržni instrumenti, da bi bilo izvajanje okoljske politike stroškovno učinkovito in efektivno;
15. POZITIVNO OCENJUJE prizadevanje Komisije za postopno odpravo subvencij, ki zelo negativno vplivajo na okolje in niso združljive s trajnostnim razvojem v drugih sektorskih politikah EU, in PONAVLJA zahtevo, ki jo je že pred časom naslovil na Komisijo, naj predloži časovni načrt za ta proces, da bi lahko spremljali napredek in o njem še naprej redno poročali tudi po letu 2011, upoštevajoč strategijo Evropa 2020;

Boljše izvajanje okoljske zakonodaje EU

16. POZIVA države članice in Komisijo, naj pospešijo in izboljšajo izvajanje in uveljavljanje okoljske zakonodaje EU, da bi izboljšali stanje okolja in zagotovili enake konkurenčne pogoje;
17. POUDARJA, da je treba jasneje določiti oziroma uskladiti veljavna pravila za okoljske inšpekcije, hkrati pa zagotoviti prožnost, ki je potrebna za popolno delovanje sistemov držav članic, ter POZIVA Komisijo in države članice, naj skupaj z ustreznimi zainteresiranimi stranmi preučijo nove možnosti za izboljšanje okoljskih inšpekcij;
18. POZIVA Komisijo, naj se še naprej zavzema za spodbujanje projektov za sodelovanje pri okoljskih inšpekcijah, tudi regionalnih in, če je smiselno, tistih, ki jih organizira mreža IMPEL ¹⁶, ter še naprej podpira države članice pri izvajanju okoljske zakonodaje EU, zlasti tiste, ki ureja odpadke;

¹⁶ Mreža Evropske unije za izvajanje in uveljavljanje okoljske zakonodaje, <http://impel.eu/>.

Ustrezno financiranje okoljske politike

19. brez poseganja v prihodnja proračunska pogajanja POZIVA k oblikovanju bolj zelenega finančnega okvira EU v skladu s strategijo Evropa 2020, med drugim za to, da bi spodbudili konkretne okoljske rezultate ter prehod na varno in trajnostno nizkoogljično gospodarstvo, gospodarno z viri, naklonjeno biotski raznovrstnosti ter odporno na podnebne spremembe;
20. POUДАРJA, da je uredba LIFE+¹⁷ pomembna in da so potrebni vsi njeni sestavni deli, zato poudarja tudi, da mora biti upoštevana v finančnem okviru EU, pri čemer je treba upoštevati tudi sinergije z drugimi finančnimi instrumenti EU, namenjenimi uresničevanju okoljskih ciljev EU;

Ekoinovacije in okolje

21. POZITIVNO OCENJUJE vključitev ekoinovacij v vodilno pobudo strategije Evropa 2020: "Unija inovacij"¹⁸; IZPOSTAVLJA, da je treba ekoinovacije vključiti tudi v vodilno pobudo "Evropa, gospodarna z viri", in POUДАРJA, da bi morale ekoinovacije ostati pomemben sestavni del splošnih političnih agend evropske inovacijske in okoljske politike glede na široko paleto okoljskih ciljev, ki jih je še treba uresničiti, in zato, da bi prešli na bolj zeleno gospodarstvo;
22. MENI, da bi se lahko ukrepi za izvedbo prihodnjega akcijskega načrta za ekoinovacije financirali z vsemi relevantnimi finančnimi instrumenti EU, med drugim v okviru pomembne ekoinovacijske komponente instrumentov za financiranje raziskav, razvoja in inovacij, kot sta 7. okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) in okvirni program za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013)¹⁹. Poleg tega bi se drugi finančni instrumenti EU lahko v večji meri uporabili za spodbujanje množičnejše rabe ekoinovacij in novih okoljskih tehnologij.

¹⁷ Uredba (ES) št. 614/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o finančnem instrumentu za okolje (LIFE+), UL L 149, 9.6.2007, str. 1, in sporočilo Komisije o vmesnem pregledu uredbe LIFE+ (COM(2010) 516 konč).

¹⁸ Sporočilo Komisije COM(2010) 364 konč. + SEC(2010)1161 (dok. 14035/10 + ADD 1).

¹⁹ <http://ec.europa.eu/cip/>.

Izjava Komisije, ki se vključi v zapisnik Sveta

Komisija ugotavlja, da jo je Svet v četrtem in petem odstavku sklepov pozval, naj predloži splošni okoljski akcijski program, v katerem bodo opredeljeni prednostni cilji, in drugi akcijski načrt za okolje in zdravje, čemur bo posvetila ustrezno pozornost. Po mnenju Komisije bi bilo treba v skladu z načeli o boljši pripravi zakonodaje in boljšem oblikovanju politik pred predložitvijo prihodnjih predlogov v celoti oceniti sedanji program in načrt, pri tem pa upoštevati, da se je kontekst od sprejetja spremenil. Pri pripravi vsebine predlogov za prihodnje oblikovanje politik je treba med drugim upoštevati trenutno stanje evropskega okolja (na podlagi poročila SOER 2010), politični okvir strategije Evropa 2020, stanje izvajanja evropske okoljske zakonodaje in prihodnjih predlogov za časovni načrt prehoda k Evropi, ki je gospodarna z viri, in strategijo EU za biotsko raznovrstnost po letu 2010.
